

Sygn. akt VI RCa 13/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lutego 2018 roku

Sąd Okręgowy w Olsztynie VI Wydział Cywilny Rodzinny w składzie:

Przewodniczący: SSO Lech Dłuski (spr.)

Sędziowie: SO Jolanta Biernat - Kalinowska

SR del do SO Maja Jabłońska

Protokolant: st. sekr. sądowy Sylwia Łastowska

po rozpoznaniu w dniu 28 lutego 2018 roku w Olsztynie

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniej **S. M.** reprezentowanej przez matkę A. K.

przeciwko **K. M.**

o alimenty

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Lidzbarku Warmińskim

z dnia 26 października 2017 roku

sygn. akt III RC 76/17

oddala apelację.

VI RCa 13/18

UZASADNIENIE

A. K. ustawowa przedstawicielka działając w imieniu małoletniej powódki S. M. wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego K. M. kwoty po 700 zł miesięcznie, tytułem alimentów.

W uzasadnieniu pozwu wskazała, że małoletnia powódka jest córką pozwanego. W lipcu 2016 roku rodzice małoletniej rozstali się. Pozwany od tego czasu nie łoży na utrzymanie córki.

Pozwany K. M. wniósł o oddalenie powództwa w całości. Uzasadniając swoje stanowisko i wskazał, że może płacić alimenty na rzecz córki, ale wyłącznie opiekunom prawnym dziecka. Zażądał aby Sąd rozstrzygnął równocześnie kwestię pobytu dziecka. Przewodniczący na rozprawie pouczył pozwanego, że taki wniosek może być rozpoznany wyłącznie w odrębnym postępowaniu.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Lidzbarku Warmińskim z dnia 26.10.2017 roku zasądzono od pozwanego na rzecz małoletniej powódki kwotę po 350 zł miesięcznie płatną do 10 każdego miesiąca z góry do rak matki dziecka poczynając od 12.07.2017 roku. W pozostałym zakresie powództwo oddalono. Koszty procesu między stronami zniesiono. Sąd

Rejonowy jednocześnie zwolnił pozwanego od kosztów postępowania przejmując je na rachunek Skarbu Państwa. Wyrokowi w pkt 1 nadano rygor natychmiastowej wykonalności.

Sąd Rejonowy ustalił, że małoletnia powódka jest córką A. K. i pozwanego K. M., ma 12 lat. Rodzice małoletniej nigdy nie pozostawali w związku małżeńskim. Nie toczyły się również żadne sprawy dotyczące ustalenia alimentów od pozwanego na rzecz dziecka. Małoletnia S. uczy się w 5 klasie szkoły podstawowej. Nie uczęszcza na żadne dodatkowe płatne zajęcia, jest zdrowa. Mieszka razem z matką oraz jej rodzicami w miejscowości K.. Matka małoletniej ma 31 lat z zawodu jest sprzedawcą, pracuje za granicą na terytorium Holandii. Zazwyczaj przebywa za granicą przez okres 3 - 4 miesięcy następnie wraca do Polski na okres 1 miesiąca. W Polsce spędza również urlopy. W czasie nieobecności A. K. małoletnią zajmują się jej dziadkowie, którym przekazuje miesięcznie na utrzymanie córki średnio 50 EUR. Pokryła również część wydatków związanych z zakupem drewna na opał kwocie 200 zł. Matka małoletniej powódki uzyskuje średnie wynagrodzenie tygodniowe w wysokości 415- 435 EUR. Dodatkowo w soboty świadczy usługi sprzątania mieszkań z tego tytułu uzyskuje 60 EUR tygodniowo. Rodzice małoletniej zamieszkują wspólnie na terenie Holandii, dzieląc się po połowie kosztami związanymi z użytkowaniem mieszkania. Część ponoszona przez matkę wynosi około 420 EUR miesięcznie, matka powódki nie posiada żadnych oszczędności, natomiast posiada zobowiązania finansowe wynikające z nieuzasadnionego pobierania zasiłku dla bezrobotnych na terenie Holandii. Miesięcznie zobowiązana jest z tego tytułu zwracać 190 EUR, ponadto spłaca kredyt po około 400 zł. miesięcznie, do zapłaty pozostało 20000zł.

Pozwany K. M. ma 34 lata, posiada zawód czeladnika masarza. Obecnie przebywa na zasiłku chorobowym, którego wysokość wynosi 290 EUR netto tygodniowo, faktycznie pozwany uzyskuje jednak mniejszą kwotę około 205 EUR, albowiem organ egzekucyjny dokonał zajęcia wskazanego świadczenia w związku z zaciągniętym przez pozwanego kredytem w wysokości 6000 - 7000 EUR. Kredyt ten był zaciągnięty na pokrycie kosztów ubezpieczenia zdrowotnego A. K.. K. M. nie ma majątku ani żadnych oszczędności nie posiada innych osób na utrzymaniu. Pozwany od wielu lat ma poważne problemy z kolanami. W prawym kolanie nie posiada chrząstki. W przeszłości przebył operacje tego kolana. Zarówno w lewym jak i prawym kolanie ma problemy z więzadłami skutkujące bolesnością oraz ograniczeniem zakresu ruchu. Obecnie ma wskazania na przeprowadzenie leczenia naprawczego, następnie w zależności od rezultatu, zabieg rekonstrukcji więzadeł. K. M. utrzymuje kontakty z córką przez portal internetowy. Okresowo przekazuje jej zakupione przez siebie prezenty. Kupił córce rower za 800 EUR oraz w marcu 2017r. mp4. Rower ten kupił na kredyt.

Apelację nieformalną od tego wyroku złożył pozwany. Z treści apelacji wynika, że domaga się jego zmiany poprzez oddalenie powództwa oraz określenie, gdzie dziecko ma przebywać. W motywach żądania podniósł, że nie jest w stanie płacić alimentów ze względu na swój stan zdrowia. Wskazał, iż podjął leczenie w Polsce i musi płacić za zabiegi.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Obowiązek alimentacyjny rodziców względem małoletnich dzieci określa art. 133 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, który stanowi, że rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Natomiast art. 135 tego kodeksu określa zakres tego obowiązku stanowiąc, że zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego, a wykonanie tego obowiązku może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego.

Analizowana sytuacja stron zatem uprawnia małoletnią powódkę do otrzymywania od pozwanego alimentów w celu zabezpieczenia jej usprawiedliwionych potrzeb. Powódka nie jest w stanie samodzielnie się utrzymać, zaś pozwany ma możliwości zarobkowe, chociaż niewątpliwie ograniczone jego stanem zdrowia. Okoliczności te stanowią podstawę do zasądzenia od pozwanego alimentów na rzecz dziecka.

Sytuacja pozwanego niewątpliwie jest niekomfortowa. Nie uprawnia to jednak do zwolnienia się przez pozwanego z obowiązku partycypowania w kosztach utrzymania dziecka. Dziecko bez wsparcia rodziców nie ma żadnych szans zabezpieczenia własnych potrzeb, gdyż nie ma żadnych możliwości zarobkowych. Pozwany zatem nie może pozostawać bierny w zakresie starań o zabezpieczenie potrzeb swojego dziecka tylko z tego względu, że ma problem z uzyskaniem odpowiedniego dochodu.

Podkreślić należy, że zabezpieczenie sytuacji dziecka powinno być priorytetowym wydatkiem w budżecie rodziców. Pozwany nie może zatem oczekiwać zwolnienia go z obowiązku alimentacyjnego wobec córki, gdyż swojego dochodu zamierza przeznaczyć na inne wydatki. Wysokość zasądzonych od niego alimentów ma charakter symboliczny, gdyż koszt utrzymania dziecka jest kilkakrotnie wyższy niż kwota ustalonych alimentów. Pozwany ponadto nie przyczynia się do funkcjonowania powódki osobistymi staraniami. Standardowo zatem powinien ponosić znacznie wyższy koszt zabezpieczenia jej finansowych potrzeb. Ustalone alimenty są wynikiem uznania za istotne ograniczeń zdrowotnych pozwanego, które mają bezpośrednie przełożenie na jego możliwości zarobkowe.

Nie sposób również w apelacji pozwanego nie dostrzec wewnętrznej sprzeczności. Pozwany bowiem domagał się oddalenia powództwa ze względu na brak możliwości wywiązania się z obowiązku alimentacyjnego wobec córki, jednocześnie podawał, że byłby skłonny płacić alimenty, jednak osobom, które z mocy orzeczenia Sądu będą sprawować opiekę nad córką. Przyjąć więc należy, że pozwany sam dostrzega możliwość partycypowania w kosztach utrzymania córki, a rzeczywistą przyczyną odmowy wypełniania obowiązku rodzicielskiego jest konflikt z matką powódki. Dziecko jednak nie może ponosić negatywnych konsekwencji skonfliktowania się rodziców. Alimenty natomiast są zobowiązaniem wobec dziecka, a nie drugiego rodzica. Dlatego też pozwany zobowiązany jest ponosić ciężar utrzymania córki, która nie przebywa pod jego pieczęcią. Pozwany nie neguje faktu pozostawiania córki pod pieczęcią matki i dziadków. Niezależnie od ewentualnego rozstrzygnięcia przez Sąd o miejscu pobytu małoletniej powódki aktualnie okoliczności sprawy wskazują, że bieżące sprawy powódki organizuje jej matka, ona też podejmuje finansowe decyzje jej dotyczące. Zobowiązanie pozwanego do przekazywania alimentów przeznaczonych na utrzymanie powódki do rąk matki powódki znajduje swoje odzwierciedlenie w aktualnej sytuacji.

W konsekwencji Sąd odwoławczy uznał zaskarżone rozstrzygnięcie za prawidłowe, zaś argumenty apelacji za nieprzekonujące. Orzekł więc na podstawie art. 385 k.p.c. o oddaleniu apelacji.